

ADVENDIAJA IV PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Mi 5:1-4a)

Lugemine prohvet Miika raamatust:

Sina, Petlem Efrata, kes sa oled küll väike Juuda sugukondade seas, ometi tõuseb sinu keskelts Iisraelile valitseja. Tema on pärit igiaegadest – päevadest, mis ammu on möödunud.

Ja Issand jätab Iisraeli vaid üürikeseks ajaks, kuni sünnitaja on sünnitanud. Siis pöörduvad tema järelejäänud vennad tagasi Iisraeli laste juurde. Ja Valitseja tõuseb ja hoiab neid karjasena Issanda väes ja Jumala nime ülevuses. Sel ajal jäävad nad elama ega pea enam kartma, sest Issanda vägevus laiub kuni maailma äärteni. Ja tema on see, kes toob rahu.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 80:15-16. 18-19 R:4)

R: Issand, lase oma pale paista meie üle.

Sina, Iisraeli karjane, kuulata,
kes sa troonid üle keerubite.

Ärata oma vägevus
ja tule meile appi.

R:

Taevavägede Jumal, pööra end jälle meie poole!

Vaata taevast alla ja näe!

Külasta seda viinapuud ja seda viinamäge,
mille sinu parem käsi on istutanud.

R:

Sinu käsi kaitsku meest su paremal käel,
inimesepoega, kelle sa oled teinud tugevaks sind teenima.

Hoia meid elus ja me hüüame appi sinu nime,
me ei pöördu sinust enam kõrvale.

R:

(Teine lugemine He 10:5-10)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Kui Kristus tuleb maailma, siis ta ütleb: “Tapaohvrit ja roaohvrit sa ei tahtnud, aga sa oled teinud mulle ihu. Põletusohvrid ja patuohvrid ei olnud sulle meele järgi. Siis ma ütlesin: Vaata, ma tulen – rullraamatus on minust kirjutatud –, tulen tegema Sinu tahtmist, mu Jumal!”

Ja ta ütleb kõigepealt: “Tapa- ja roaohvrit, põletus- ja patuohvrit sina ei ole tahtnud ega ole need olnud sulle meele järgi, ehk need küll toodi seaduse kohaselt.” Aga siis ta ütleb: “Vaata, ma tulen tegema sinu tahtmist!” Ta teeb lõpu esimesele, et panna kehtima teine. Sellesamas tahtmises oleme meiegi pühitsetud Jeesuse Kristuse ihu ühekordse, kuid igavesti kehtiva ohverdamise läbi.

See on Jumala Sõna.

(Evangeelium Lk 1:39-56)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Neil päevil asus Maarja teele ja läks rutuga ühte linna Juuda mägismaal. Ta tuli Sakarjase kotta ja teretas Eliisabetti. Ja sündis, et kui Eliisabet kuulis Maarja teretust, liigutas lapsuke end tema ihus. Ja Eliisabet sai täis Püha Vaimu ja hüüdis valju häälega ning ütles: “Õnnistatud oled sa naiste seast ja õnnistatud on sinu ihu vili! Kes olen mina, et mu Issanda ema tuleb minu juurde? Sest vaata, kui sinu teretuse häääl kostis mu kõrvu, hüppas lapsuke suurest rõõmust minu ihus. Ja õnnis on see, kes on uskunud, et läheb täide, mis Issand temale on öelnud.” Siis Maarja ütles: “Minu hing ülistab Issandat ja mu vaim rõõmustab Jumalas minu Õnnistegijas.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kuigi ma olen õppinud ja mängin mitmeid pille, olen ma alati imetlenud orelimängijaid. Nende silmad peavad lugema noodist välja kõik, mida nad sõrmedega manuaalidele ja jalgadega pedaalidele üle kannavad; keerulistes polüfoonilistes teostes tuleb neil jälgida kolme- nelja või rohkematki hääält, ning kujundada iga hääle muusikalist kulgu – ja seda kõike üheaegselt! Kuid ometi jääb ikka midagi puudu: nimelt, ma pole kunagi näinud organisti, kellel oleks kolmas käsi noodilehtede keeramiseks ja registrite vahetamiseks.

Ka meie elu on nagu orelimäng, kus tuleb osata lugeda meile ette antud olukordi, suuta olulisi asju hästi täide viia, ning lisaks jälgida korraka mitmeid arenguliine ja viia nende kulg omavahel kooskõlla. Me peame palju harjutama ja õppima, me teeme sealjuures palju vigu, enne kui oskame selle maailma iseärasustega arvestades käituda ja saavutada tulemusi, mis on head võimalikult paljudele inimestele. Kuid alati jääb kusagilt midagi puudu, ikka tuleb meil leppida selle hapra

joonega haaratava ja haaramatu vahel, tunnetamise ja leppimisega, et meie võimetel on piirid. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, suured saavutused ja kangelasteod sünnivad enamasti paljude faktorite ja paljude inimeste koostööl. Kangelased ei saa tavaliselt kangelasteks päris üksi. Positiivsete peategelaste juurde kuuluvad pea alati ka positiivsed kõrvaltegelased, kes lülidena sündmusteahelas peavad pidama vastu, täitma oma ülesande, et kangelasest võiks saada kangelane.

Vaadeldgem kasvõi Neitsi Maarja Jumalaemaks saamise lugu. Mida peaks arvama inimene, kellele ilmub ingel ja teatab talle, et just tema on see, kes peab tooma ilmale Messia, Jumala Püha? Kui meiega juhtuks midagi sarnast, siis esimene mõte oleks kindlasti see, et ma olen hulluks läinud ja näen nägemusi, ning esimene käik ei oleks mitte tädi Eliisabeti juurde, vaid otsejoones psühhiaatri vastuvõtule. Või kui keegi oleks sel hetkel meie kõrval, kui me parajasti ingliti näeme, siis küsiksime temalt kindlasti, kas tema näeb sedama mis minagi.

Maarjal neid võimalusi polnud, ning ta pidi ise oma seesmise ängistusega toime tulema. Ainus lootusekiir, mida ingel oli maininud, puudutas tema sugulast Eliisabetti. Aegadel, kui polnud veel ei telefoni ega interneti, oli loomulik, et kaugel elavaid sugulasi polnud nähtud aastaid ja nende pere võis olla vahepeal suurenenud, ilma et sõnum selleks oleks levinud. Paljudelegi meist on see teadmatus tunne tuttav: pidid ju lapsevanemad veel mõnekümne aasta eest lihtsalt usaldama oma saatust, kui nad lapse hommikul kooli saatsid, sest võimalust mobiili abil ühendust võtta ei olnud ja nad pidid lihtsalt lootma, et midagi ei juhtu.

Niisiis oli ingliti sõnum Maarja sugulase, aastaid viljatuks peetud Eliisabeti lapseootusest ainus viide võimalusele, et ingliti kuulutus ei olnud märk algavast hullumeelsusest, vaid Jumala ilmutus. Sellepärast asus Maarja teele, ja kui kohale jõudes selgus, et ingliti sõnum Eliisabeti lapseootusest vastas tõele, siis oli see esimene märk, et sündimas oli midagi ebatavalist kogu maailma jaoks.

Muidugi oli ka Eliisabeti lapseootusel oma eellugu ja üks märkimisväärne kõrvaltegelane. Nimelt, tema abikaasale, preester Sakarjasele ilmutati tempilis, et ta viljatu naine toob poja ilmale. Oma ängistusest sai Sakarjas üle alles siis, kui ennustus tõepoolest täitus.

Maarja saatus rippus aga ka edaspidi juuksekarva otsas: pidi ta ju mõtlema sellele, mida ütleb selle üleloomuliku lapseootuse kohta tema kihlatu Joosep? Kuigi abielurikkujate hukkamine kividega surnuksviskamise läbi polnud sellel ajastul enam tavaline, võid seda erandkorras siiski vahel teha. Ka Joosepi suuremeelne käitumine oli element, millel oli maailma Lunastaja sündimise loos

otsustav tähtsus.

Armsad õed ja vennad, ilmselt pole kõigile inimestele määratud olla ajaloo laval ühel või teisel viisil peakangelane, kuid tihti on meie roll olla üks neist kõrvaltegelastest, kes moodustavad otsustava tähtsusega lüli sündmusteahelas. Kõrvaltegelaseks olemine ei ole sugugi alandav. Kui me vaid suudaksime olla just need positiivsed kõrvaltegelased, kes jäävad endale kindlaks, kes ei anna järele kiusaja võrgutustele, kes ei loobu oma põhimõtetest ega hakka elama lihtsalt allavoolu, maiste huvide ja hüvede jaoks, igaveste väärtuste arvelt. Aamen.